

การศึกษาความสำคัญของอนาซีดเพื่อหาแนวทางส่งเสริม แก่เด็กและเยาวชนชาวไทยมุสลิม ตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา

A STUDY OF THE IMPORTANCE OF ANASYID SONG FOR SUPPORT TO THE CHILDREN AND YOUTH OF DONCHIMPLEE SUB-DISTRICT, BANGNAMPLEW DISTRICT, CHACHOENGSAO PROVINCE

อมราวดี แซเปี้ย

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำคัญและประวัติความเป็นมาของอนาซีด และปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออนาซีด เพื่อหาแนวทางส่งเสริมการร้องอนาซีดแก่เด็กและเยาวชนชาวไทยมุสลิม ตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา

ผลของการวิจัยพบว่า อนาซีด เกิดขึ้นครั้งแรกในสมัยท่านนบีมุฮัมมัด (ช.ล.) ในอดีตนั้นเป็นการขับลำนำหรือขับกลอน ใช้ร้องเพื่อให้เกิดความเอิกเกริกในการสู้รบอ่อนวอนขอต่อพระเจ้า หรือในโอกาสแห่งความสนุกสนานตามประเพณีอิสลาม โดยเนื้อหาของเพลงนั้นจะต้องมีคำร้องที่บริสุทธิ์สอดแทรกเนื้อหาสาระที่แฝงด้วยคำสอนศาสนาและเนื้อหาไม่ขัดต่อหลักศาสนา และทำหน้าที่รับใช้ศาสนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชักนำผู้คนไปสู่หนทางแห่งความดี สำหรับการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่มีผลกระทบต่ออนาซีด พบว่า อนาซีดในปัจจุบันอาจหมดความสำคัญลงไป เนื่องจากเยาวชนรุ่นใหม่ไม่ให้ความสนใจเนื่องจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เด็กในชุมชนจึงใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับกิจกรรมอย่างอื่น และพื้นที่สำหรับการแสดงอนาซีดนั้นมีน้อย ทำให้อนาซีดไม่เป็นที่แพร่หลาย เนื่องจากรูปแบบไม่เป็นที่นิยมของคนปัจจุบัน อีกทั้งขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องมาส่งเสริมผลักดันให้คนในชุมชนเห็นคุณค่าและความสำคัญในอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของตนเอง

นอกจากนี้ยังพบว่า แนวทางในการส่งเสริมอนาซีดแก่เด็กและเยาวชนจะต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของทุกภาคส่วน ผู้นำวัฒนธรรมจังหวัดควรจัดทำแผนการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนและเผยแพร่อนาซีดให้มีความชัดเจนและต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สถาบันการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะต้องร่วมมือกันในการสงวนรักษา มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชุมชนดอนฉิมพลีให้สามารถอยู่คู่ชุมชนสืบไป

คำสำคัญ : อนาซีด การส่งเสริม เยาวชนไทยมุสลิม

Abstract

The purpose of this research is object to learn an importance & historical for Anasyid including with the factor to be impacted with Anasyid. Also, in order to find the path to support to support Anasyid singing for children and youth of Donchimplee Sub district Bang namprieao District , Chachoengsao Province.

Regarding to the research, we found that Anasyid have been 1st occurred since Muhammad Founder. In the past, it just is being as rhythm or poem that using to create an arrogant in the combat and pray from God. Moreover, it is a part of good, funny occasion in Muslim Traditional. The content of song will be purely and interleave with substance of religion doctrines and not being conflict with any religion rule. Additionally, the content of song will be reveal the duty of Muslim to serve religion and objective of song will also lead people to the path of goodness. For the factor that impact with Anasyid, we found that it quite decreasing in term of valued, the importance at currently. As new generation children and youth not give precedence and interested in it.

Also, the current information, technology have been developed. As a result, children, youth will spend most of their time with other activities. Furthermore, once it not being popular and there is not much space in social to exhibit. Then, it can lead Anasyid not penetrates to other group and area. Besides, it lack of support from related government sector that can push a group of people or community in order to see the valued and importance in term of own identity, culture.

More than that, we found that the way to encourage Anasyid for children, youth must employ cooperation from all related sectors. Therefore, Office of the National Culture should have a plan to clearly develop, encourage and spread Anasyid continuously. By cooperation from community, institute and township organization which must be help each other to reserve cultural heritage, intellect of Donchimplee Sub district to stay with community as abiding that can be.

Keyword : Anasyid, Promotion, Thai Muslim Youth

ความเป็นมาและความสำคัญ

เพลงเป็นมรดกทางสังคมที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้น มีการนำเสนอด้วยการขับร้องโดยใช้เสียงของมนุษย์เป็นองค์ประกอบหลัก เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์โดยทั่วไปจนอาจกล่าวได้ว่ามีอยู่ในทุกกลุ่มชน ดังนั้นเอง ในวัฒนธรรมการร้องรำทำเพลงบางส่วนปรากฏให้เห็นเค้ารอยของต้นแบบดั้งเดิมในอันที่จะสะท้อนแสดงถึงรากเหง้าของวัฒนธรรมนั้นๆ

บทเพลงและดนตรีไม่เพียงแต่จะมีบทบาทในการสร้างความพึงพอใจในความไพเราะเหมาะสมจากการร่วมร้องเพลงสวดเท่านั้นหากแต่ยังได้ผูกโยงเอาความเชื่อเกี่ยวกับความเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าไว้อย่างชัดเจน โดยในสมัยอารยธรรมโบราณมนุษย์มีความเชื่อว่าดนตรีเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์สามารถใช้ในการชำระล้างบาป มลทินทางใจ โดยเฉพาะในชนชาติทางภาคพื้นยุโรปตะวันออกได้ยึดเอาดนตรีเป็นรากฐานในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาของศาสนาคริสต์ และเชื่อกันว่าผู้ประพันธ์เพลงสวดนั้นประพันธ์ตามเสียงที่แว่วมาจากสวรรค์อันเป็นพระสุรเสียงแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า บทเพลงจึงกลายเป็นสื่อกลางระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์ทั้งหมด โดยต่อมาเรียกขานกันว่าเพลงสวดมีบทบาทในการรับใช้ศาสนาอย่างชัดเจน เพลงศาสนาจึงเป็นเครื่องที่สะท้อนของสังคมต่างๆ ของชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งเรื่องของสภาพความเป็นอยู่ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีของชาวบ้านที่เป็นเจ้าของบทเพลงและหน้าที่ทางสังคมของเพลงศาสนาที่มีต่อชุมชนนั้นๆ (สุรพงษ์ บุณนาค, 2548) โดยศาสนาอิสลามมีอนาซีด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมชาวมุสลิมที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ นิยมร้องในหมู่มุสลิมด้วยทำนองเพลงประสานเสียง โดยพัฒนามาจากบทกวี ทั้งวิธีการร้องและการใช้ภาษา ไม่มีเครื่องดนตรีประกอบการร้อง (มาลีนา ดอรรมาน, 2541) และภาษาในการสื่อสารแต่ละท้องถิ่นนั้นจะมีความแตกต่างกันออกไป ส่วนในพื้นที่ตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรานั้น นิยมร้องเป็นภาษาอาหรับซึ่งเป็นภาษาสากลของชาวมุสลิม โดยเนื้อหาของอนาซีดจะมีเนื้อหาที่บริสุทธิ์ มุ่งสอนให้มุสลิมปฏิบัติตามหลักการของศาสนา โดยสอดแทรกออกมาในรูปแบบของการขับร้อง

ในการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นพบว่า ในพื้นที่ตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทราชาวมุสลิมส่วนใหญ่ไม่รู้จักอนาซีดอย่างถ่องแท้และผู้ที่จะสามารถร้องและถ่ายทอดออกมาได้นั้นมีจำนวนน้อยมาก ประกอบกับครูที่สามารถสอนและถ่ายทอดให้กับเยาวชนรุ่นหลังนั้นมีจำนวนน้อยในบางหมู่บ้านไม่มีผู้ถ่ายทอดเพลงได้เลย ทำให้อนาซีดนั้นไม่เป็นที่แพร่หลายและการสานต่อในกลุ่มเด็กและเยาวชนรุ่นหลังที่นับวันจะมีผู้ที่สนใจน้อยลงไปทุกที ซึ่งมาจากกระแสความนิยมเพลงตะวันตกที่เข้ามา ทำให้ผู้คนต่างหลงลืมรากเหง้าและเห็นคุณค่าความสำคัญของวัฒนธรรมตนเอง จากความสำคัญและที่มาของอนาซีดดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะดำเนินการศึกษาความสำคัญ ประวัติความเป็นมาและปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่ออนาซีด กรณีศึกษาตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อหาแนวทางส่งเสริมอนาซีด ซึ่งเป็นมรดกตกทอดของวัฒนธรรมที่กำลังจะสูญหายในยุคปัจจุบันต่อไป

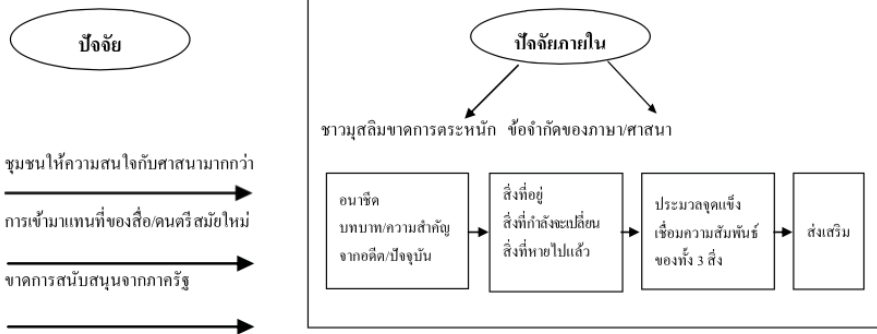
วัตถุประสงค์การวิจัย

ศึกษาความสำคัญและประวัติความเป็นมาของอนาซีต เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออนาซีต เพื่อหาแนวทางส่งเสริมการร้องอนาซีต แก่เด็กและเยาวชนชาวไทยมุสลิม ตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา

สมมุติฐานของการวิจัย

ค่านิยมการให้ลูกหลานเรียนศาสนาทำให้ปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้อนาซีตไม่ได้รับการสนับสนุน อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมทำให้ชาวมุสลิมส่วนใหญ่ไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของอนาซีต

กรอบแนวคิด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบความสำคัญและประวัติความเป็นมาของอนาซีตตลอดจนปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงอนาซีต เพื่อหาแนวทางในการอนุรักษ์ ส่งเสริมการขับร้องอนาซีตแก่เด็กและเยาวชนชาวไทยมุสลิม ตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะพื้นที่ตำบลดอนฉิมพลี อำเภอ บางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งมีทั้งหมด 19 หมู่บ้าน คือ 1) หมู่ 1 บ้านตลาดคลอง 16 2) หมู่ 2 บ้านคลอง 6 3) หมู่ 3 บ้านปากคลอง 21 4) หมู่ 4 บ้านปากคลอง 21 5) หมู่ 5 บ้านดอน กลาง 6) หมู่ 6 บ้านดอนกลาง 7) หมู่ 7 บ้านปากคลอง 20 8) หมู่ 8 บ้านสุเหร่ากำนัน 9) หมู่ 9 บ้านริมคลอง 17 10) หมู่ 10 บ้านวัดรามัน 11) หมู่ 11 บ้านปากคลอง 18 12) หมู่ 12 บ้านคลอง 16 13) หมู่ 13 บ้านคูน้อย 14) หมู่ 14 บ้านลำชะล่า 15) หมู่ 15 บ้านลำชะล่า 16) หมู่ 16 บ้านสมอ เอก 17) หมู่ 17 บ้านสมอเอก 18) หมู่ 18 บ้านตลาดคลอง 18 และ 19) หมู่ 19 บ้านปากคลอง 21

ขอบเขตด้านประชากร

ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ อิหม่ามและครูสอนศาสนา จำนวน 19 คน เด็กและเยาวชนชาวไทยมุสลิม จำนวน 19 คน และผู้ชมอนาซีด จำนวน 19 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาพื้นภูมิ ประวัติความเป็นมา บทบาทและความสำคัญของอนาซีด ศึกษาปัจจัย ที่มีผลกระทบ และหาแนวทางส่งเสริมการขับร้องอนาซีดแก่เด็กและเยาวชนชาวไทยมุสลิม ตำบล ดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา

ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากชาวมุสลิมมีหลักการปฏิบัติและความเชื่อทางศาสนาอย่างเคร่งครัดใน กระบวนการวิจัยและการพัฒนา อนาซีด จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญในเรื่องหลักการศาสนา โดยที่ จะต้องไม่ขัดต่อกฎข้อบังคับที่ศาสนาบัญญัติไว้

นิยามศัพท์เฉพาะ

อนาซีด หมายถึง เพลง คำนำ และการขับร้อง (กรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ, 2552) มีลักษณะเป็นบทกลอน เป็นการร้องประสานเสียงกัน โดยไม่มีเครื่องดนตรีประกอบการ ขับร้องและเนื้อหาของเพลงต้องบริสุทธิ์ ปราศจากสิ่งยั่วยุดต่าง ๆ อันนำไปสู่หนทางที่ขัดต่อหลัก ศาสนาอิสลาม

กอรี หมายถึง การอ่านออกเสียงภาษาอาหรับเป็นทำนองเสนาะ

การส่งเสริม หมายถึง ช่วยให้ดีขึ้น เจริญขึ้น สะดวกขึ้น หรือทำหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น

การพัฒนา หมายถึง การกระทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปอีกสภาพหนึ่ง ที่ดีกว่าเดิมอย่างเป็นระบบ

เด็กชาวไทยมุสลิม หมายถึง เด็กหญิงและเด็กชายที่นับถือศาสนาอิสลาม มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์

เยาวชนชาวไทยมุสลิม หมายถึง หญิงและชายที่นับถือศาสนาอิสลาม มีอายุตั้งแต่
18 – 25 ปีบริบูรณ์

ผลการวิจัย

1. พัฒนาการและความเป็นมาของอนาซีด

อนาซีดนั้นได้มีมาตั้งแต่สมัยท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลลอลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) โดยในอดีตใช้ในการร้องเพื่อการปลุกใจในการรบ ปลอดภัยในการเดินทาง ทำงานหนัก ในเวลาที่เบื่อหน่าย หรือในโอกาสแห่งความสนุกสนานตามประเพณี เป็นการปลุกฝังอุดมการณ์และปรัชญาในการดำรงชีวิตตามแบบฉบับของศาสนาอิสลาม โดยมีบทบาทและความสำคัญต่อวัฒนธรรมอิสลามในแง่ของการเป็นเครื่องมือทางวัฒนธรรมในการถ่ายทอดภูมิปัญญาที่ใช้กลมเกลียวหลากหลายในชุมชน ซึ่งอนาซีด ถือเป็นเครื่องมือปลุกฝังค่านิยมของชุมชนที่แสดงออกถึงความคาดหวังในสิ่งที่ตั้งตามที่ตั้งคัมและวัฒนธรรมอิสลามต้องการ การขับร้องอนาซีดในปัจจุบันนั้นอาจหมดความสำคัญลงไปเนื่องจากเยาวชนรุ่นใหม่ไม่ให้ความสนใจเนื่องจากการพัฒนาของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เด็กในชุมชนจึงใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับกิจกรรมอย่างอื่น อีกทั้งยังขาดแคลนบุคลากรที่จะมาถ่ายทอดอนาซีด นั้นมีไม่เพียงพอ

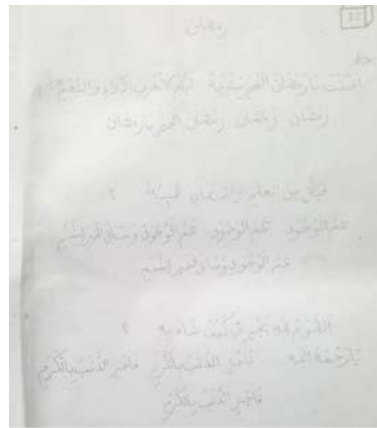
อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่แล้วจะได้เรียนรู้อนาซีด ก็ต่อเมื่อมีการอบรมค่ายฤดูร้อนช่วงปิดเทอม และพื้นที่ๆ จะเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้มีโอกาสแสดงนั้นน้อยไม่ได้มีการส่งเสริมอย่างจริงจัง ซึ่งอยู่ในสภาวะเสี่ยงที่จะสูญหาย การปรับตัวให้เข้ากับสังคมปัจจุบันยังมีน้อย ด้วยอนาซีดยังคงยึดรูปแบบดั้งเดิม ส่วนใหญ่จะแสดงตามงานสุเหร่า หรือมีการจัดแข่งขันของแต่ละโรงเรียน จึงทำให้หาชมได้ยาก เด็กเยาวชน และคนในชุมชนส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยมีใครรู้จักอนาซีด

ในปัจจุบันเริ่มเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เข้ามาสู่ชุมชนและส่งผลต่อการปรับตัวของอนาซีดที่มีการประยุกต์เนื้อหาที่เป็นเรื่องทางโลกมากขึ้น ก็มีชาวบ้านโดยเฉพาะคนรุ่นใหม่อาจยอมรับได้แต่ก็มีคนจำนวนมากที่ไม่เห็นด้วยต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ของอนาซีด จากเดิมมาเน้นความบันเทิงมากขึ้นจึงจำเป็นต้องให้หน่วยงานราชการ สำนักวัฒนธรรมจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลให้การสนับสนุน โดยการจัดโครงการฝึกอบรมการขับร้องอนาซีดให้กับเด็กและเยาวชน และสถานศึกษาได้นำไปฝึกสอนจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อให้มีการสืบทอดอย่างต่อเนื่อง และให้คนในชุมชนได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของอนาซีดเพื่อความคงอยู่ในอัตลักษณ์ของชุมชน

จากการศึกษาในส่วนของสถานที่สำหรับแสดงพบว่า การขับร้องอนาซีด ได้มีการปรับตัวในส่วนของสถานที่ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน จากอดีตที่มีการขับร้องอนาซีด มักเกิดขึ้นในช่วงการทำกิจกรรม เพื่อผ่อนคลายความเหนื่อยล้าหรือเพื่ออ้อนวอนขอต่อพระเจ้า หรือร้องตามงานประเพณีวันสำคัญของอิสลาม แต่ในปัจจุบันจะหาชมการขับร้องอนาซีดได้ก็ตามงานสุเหร่าซึ่งมีปีละครั้ง กับการจัดการอบรมและแข่งขันภาคฤดูร้อนเท่านั้น

จากการศึกษาพบว่า การขับร้องอนาซีดในชุมชนดอนฉิมพลี ในด้านการแต่งกายทั้งหญิงและชายจะมีหลักของการแต่งกาย คือ การปกปิดสิ่งพึงละอายของร่างกาย โดยเฉพาะร่างกายของผู้หญิง ทั้งนี้เพื่อที่จะไม่ให้ส่วนหนึ่งส่วนใด ของเรือนร่างเพศหญิง กระตุ้นอารมณ์ทางเพศของผู้ชาย ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นมาในสังคม สำหรับผู้หญิงนั้นสิ่งที่พึงปกปิดก็คือทุกส่วนของร่างกาย ยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือ ส่วนของผู้ชายนั้นคือบริเวณตั้งแต่สะดือถึงหัวเข่า ซึ่งก็ได้มีการพัฒนารูปแบบการแต่งกายให้ทันสมัยมากขึ้น

เพลงอนาซีดพร้อมคำแปล เพลงรอมดอน

คำอ่าน

อักบาลัต ยารอมาดอน อัลคือยรี มุซรีกอดัน อัยยามักัลฆูรบิดออลาอิวัลเนาะมี
 รอมาดอน รอมาดอน รอมาดอน อัลคือยรี ยารอมาดอน
 พัยดุมมีนัลอิลมี วัลอีมานี ค็อยย็ูฮู
 อัมมัลฎูญูด อัมมัลฎูญูด อัมมัลฎูญูด ดาวาซา ก็อลคือยรีลินนาซามี่
 อัมมัลฎูญูด วาซาก็อลคือยรี ลีลินนาซาบี
 อัศเศามูลิลลาฮีญุดญี ซียากัยฟา ซาอ้าบีสี
 ยาเราะห์มาตัลลอฮ์ พัยซึซซัหมบาบิลการอมี่ พัยซึซซัหมบาบิลการอมี่
 พัยซึซซัหมบาบิลการอมี่

คำแปล

ต้อนรับรอมาดอน ด้วยกับความดีที่มีแสงสว่าง
 วันแห่งความแปลกประหลาด เป็นเจ้าแห่งความโปรยปราย
 ความดี ไ้รอมาดอนเอ๋ย

มันมีแต่ความอึดเิบจากความรู้ จากศรัทธา มีแต่ความดี
การสร้างทั้ง 3 มีแต่ความอึดเิบ เพื่อที่จะยืมแยมแยมใส
การสร้างทั้ง 3 มีแต่ความอึดเิบ เพื่อที่จะยืมแยมแยมใส
การถือศีลอดนั้นเพื่ออัลลอฮ์ ตอบแทนแล้วแต่พระองค์จะตอบแทนให้
ไอ้ความเอ็นดูเมตตาจากอัลลอฮ์ จะตอบแทนกับการมีบาปนั้นให้มีเกียรติ จะตอบแทนกับการ
มีบาปนั้นให้มีเกียรติ จะตอบแทนกับการมีบาปนั้นให้มีเกียรติ

ภาพที่ 1 : กลองดूप

(ที่มา: http://the-truth-of-islamic.blogspot.com/2012/12/blog-post_654.html /

16 พฤษภาคม 2559)

การขับร้องอนาซีตนั้น ห้ามใช้เครื่องดนตรีทุกชนิด ยกเว้นเพียงชนิดเดียว คือ กลองดूप ซึ่ง
'ได้อนุญาตให้ใช้เป็นกรณีพิเศษ ในการกำกับจังหวะการขับร้อง ส่วนเนื้อหาในการขับร้องนั้นต้องถูก
ตามหลักการศาสนา ไม่มีเนื้อหาที่ล่อแหลมหรือขัดกับหลักคุณธรรม จริยธรรม (มาลีนา ดอรมาน,
2541, หน้า 77-81) เนื่องจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมในพื้นที่ได้ถูกรุกล้ำจากปัจจัยภายนอกค่อนข้าง
มาก โดยเฉพาะเรื่องสื่อที่รุกเข้ามาถึงภายใน ซึ่งในบางครั้ง อนาซีตเองก็ต้องมีการปรับตัวเพื่อ
การรับกับสิ่งเหล่านั้น ผู้ถ่ายทอดอนาซีตควรมีการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนว่า การปรับเปลี่ยนดังกล่าว
มีความเหมาะสมมากน้อยขนาดไหน และวางอยู่ในหลักเกณฑ์ของอิสลามหรือไม่ ผู้ให้ข้อมูลบาง
กลุ่มยังกล่าวถึงอนาซีตจะมีการเปลี่ยนแปลงบางส่วนที่เป็นองค์ประกอบ แต่ในส่วนที่เป็นแกน
หรือโครงสร้างทางวัตถุประสงค์หลักส่วนใหญ่คงเป็นไปตามเจตนารมณ์ คือ การสร้างสรรค์อนาซีต
เพื่อเรียกร้องมนุษย์ไปสู่การทำดี การรู้จักพระเจ้า และการปฏิบัติภายใต้กรอบคุณธรรม จริยธรรม
ของอิสลามและลักษณะการแสดงของอนาซีตนั้น ผู้ขับร้องนั้นมีทั้งหญิงล้วน ชายล้วน หรือมีทั้ง
หญิงและชายรวมกันอยู่ในขณะขับร้อง แต่ที่เห็นเด่นชัดก็คือการวางรูปแบบการแสดง หญิง
และชายจะไม่ยืนปะปนรวมกันขณะแสดง จะมีการแบ่งเป็นฝั่งหญิง ฝั่งชายอย่างชัดเจน ก่อนการ
แสดงจะมีการกล่าวสวดทุกครั้ง (อัลลามุอะลียุม วะเราะห์มะตุลลอฮิวะบะรอกาตุฮ์) ความหมาย
ก็คือว่า ขอสันติสุข เมตตาปราณี และความเป็นสิริมงคลจากพระองค์อัลลอฮ์จึงมีแต่ท่านจากนั้นจึง
เริ่มการขับร้อง ซึ่งอนาซีตนั้นสามารถร้องได้ทั้งเดี่ยวและประสานเสียง หรืออาจผลัดเปลี่ยนการร้อง

มาเป็นลูกรับ ลูกคู่ก็ได้ ซึ่งในการร้องนั้นจะเป็นการโชว์ทักษะเกี่ยวกับการออกเสียงอักขระชัดเจน การออกเสียง การท่วงเสียงถูกต้องตามหลักตัวอักษรหรือไม่ และวิธีการนำเสนอแต่ละคณะจะแตกต่างกันออกไป โดยจะไม่มีการตายตัวในเรื่องการวางรูปแบบการร้องขึ้นอยู่กับทักษะ ความสามารถของผู้ร้อง การแสดงท่าทางในการแสดง ส่วนใหญ่ไม่นิยมใส่ท่วงท่าในขณะขับร้อง จะเป็นการยิ้มโดยสำรวจขณะร้องมากกว่า แต่ก็พบเห็นบ้างบางคณะที่ใส่ท่าทางในขณะขับร้อง ซึ่งท่าทางส่วนใหญ่จะเป็นการใช้การพายมือไปมา หรืออาจใช้เท้าในการเดินและโยกเข้ากับจังหวะบ้าง แต่ก็ไม่มากนัก เพราะจะดูไม่สำรวจขณะแสดง เพราะเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการกล่าวถึงแต่เรื่องในหลักการศาสนา และการกล่าวสรรเสริญพระเจ้าและท่านศาสดาเป็นส่วนใหญ่ แต่ที่สำคัญที่สุดของอนาซีดนั้นอยู่ที่เนื้อหาที่ต้องถูกต้องตามหลักศาสนาเท่านั้น โดยการแสดงอนาซีดส่วนใหญ่แล้วจะได้ชมตามงานสุหฺร่า หรืองานเมาลิด ซึ่งตามงานนั้นจะจัดให้มีการแสดงความสามารถของเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นการสาธิตการร้อง หรือมาในรูปแบบของการจัดการแข่งขัน แต่ก็ไม่ได้มีให้ชมกันบ่อยมากนัก

อนาซีดเป็นรูปแบบของการอ่านบทกวี ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีมาช้านานตั้งแต่สมัยโบราณ นับตั้งแต่มีการจดบันทึกในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ โดยตามประวัติศาสตร์อิสลามนั้น ได้กล่าวไว้ว่าก่อนที่ท่านศาสดามุฮัมมัด (ซอลลอลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) จะมาเผยแผ่ศาสนาแก่ชาวอาหรับ ชาวอาหรับมีวิถีชีวิตที่ผูกพันกับประเพณีและวัฒนธรรมบทกวีอย่างแนบแน่น โดยชาวอาหรับใช้บทกวีในการแสดงออกถึงสถานภาพทางด้านร่างกาย อารมณ์ และความปรารถนาต่าง ๆ ของมนุษย์ ใช้ขับร้องได้บ่อยแทบทุกสถานการณ์ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ไม่ว่าจะร้องเพื่อให้เกิดความอึกเขมในขณะออกรบ ร้องเพื่ออ้อนวอนขอต่อพระเจ้า และร้องตามงานประเพณีต่าง ๆ ของอิสลาม ก็จะต้องมีการขับร้อง จนกล่าวได้ว่า อนาซีด เปรียบเสมือนกิจกรรม ที่เป็นส่วนหนึ่งของชาวอาหรับ ซึ่งแตกต่างกับการขับร้องอนาซีดในปัจจุบันเริ่มมีบทบาทและโอกาสในการแสดงน้อยลง จะพบเห็นก็ต่อเมื่อมีงานเทศกาลประจำปี หรือการจัดการแข่งขันระหว่างในชุมชนตามงานบุญงานประเพณีอิสลามไม่ค่อยได้เห็นการขับร้องอนาซีดเหมือนในอดีต

การแสดงอนาซีดในพื้นที่ดอนฉิมพลี จากที่ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลสังเกตเห็นว่าอนาซีดที่ขับร้องในพื้นที่นี้นิยมร้องกันเป็นหมู่คณะ แต่อาจมีการร้องเดี่ยว ร้องคู่หรือสลับกันเป็นลูกรับลูกคู่บ้าง ขึ้นอยู่กับอนาซีดที่นำมาร้องหรือรูปแบบการนำเสนอ ไม่ใช่เครื่องดนตรีในการประกอบจังหวะใช้หลักการออกเสียง และอักขระตามหลักตัวอักษร เนื้อหาของอนาซีดต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขคือ คำร้องหรือเนื้อหาของเพลงต้องมีความบริสุทธิ์ และอยู่ในกรอบของศีลธรรมตามหลักบัญญัติของศาสนาอิสลาม และหากถูกแสดงออก หรือนำมาขับร้องประกอบกับการกระทำที่ต้องห้าม เช่น การพนัน การดื่มเหล้า และกิริยาท่าทางอย่างอื่นที่ผิดศีลธรรมก็ไม่สามารถทำได้เช่นกัน อนาซีดที่ดีที่สุดที่ควรขับร้องและรับฟัง คือ อนาซีดที่กระตุ้นให้เกิดความยึดมั่นศรัทธา ตามที่ศาสนากำหนด ภาษาที่ใช้ในการขับร้องนั้นส่วนใหญ่เป็นภาษาอาหรับ มลาญู อังกฤษ และไทยบ้าง

ภาพที่ 2 : การขับร้องอนาซีต ของเด็กและเยาวชนโรงเรียนบายานูดดิน
(หมู่ 14 บ้านลำชะล่า 2555)

2. อนาซีต : ความสำคัญและการเปลี่ยนแปลง

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกได้จัดแบ่งผู้ให้สัมภาษณ์เป็น 3 กลุ่ม คือ อิหม่ามและครูสอนศาสนา เด็ก เยาวชนชาวไทยมุสลิม และผู้ชมอนาซีต โดยมีคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออนาซีต ซึ่งได้รับจากทั้ง 3 กลุ่ม โดยส่วนใหญ่จะมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน สรุปได้ดังนี้คือ

กลุ่มอิหม่ามและครูสอนศาสนา มีความเห็นว่าในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงที่เข้ามาสู่ชุมชนและส่งผลต่อการปรับตัวของเพลงอนาซีต ที่มีการประยุกต์เนื้อหาที่เป็นเรื่องทางโลกมากขึ้น คนรุ่นใหม่อาจยอมรับได้ แต่ก็มีคนจำนวนมากที่ไม่เห็นด้วยต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ของอนาซีตจากเดิมมาเน้นความบันเทิงมากขึ้นเพื่อต่อสู้กับอิทธิพลของเพลงต่างประเทศที่เข้ามามีบทบาทกับเด็กและเยาวชนในชุมชน เบี่ยงเบนความสนใจจากอนาซีต ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของชุมชน ไปสนใจเพลงสมัยใหม่ที่มีเนื้อหาหรือจังหวะที่ดู جذابกว่าอนาซีต จนทำให้เด็กและเยาวชนชาวมุสลิมหลงระเหิดกับสิ่งยั่วยุภายนอก จนทำให้ทำผิดกับหลักปฏิบัติของศาสนาโดยไม่รู้ตัว อาจเป็นเพราะอนาซีตนั้นมีจังหวะไม่สนุก ฟังไม่รู้เรื่อง เพราะส่วนใหญ่เป็นภาษาอาหรับ มาลาญ ไม่เหมือนกับเพลงสมัยใหม่ที่มีจังหวะเร้าใจ สนุกสนาน ฟังแล้วซึ่งกินใจเพราะเป็นเพลงที่วัยรุ่นแต่งมาให้วัยรุ่นด้วยกัน ฟัง จึงเข้าใจความรู้สึกของวัยรุ่นด้วยกันว่าชอบแบบไหน จึงทำให้เข้าถึงวัยรุ่นมากกว่า อีกทั้งรูปแบบการแสดงไม่ค่อยมีการพัฒนาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงไม่ได้รับความนิยมเท่าที่ควร และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้คนในชุมชนไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของอนาซีต มุ่งเน้นให้ลูกหลานได้ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับศาสนาเป็นส่วนใหญ่ เพราะในวัยเด็กนี้ จะสามารถศึกษาเล่าเรียนเกี่ยวกับศาสนาได้เต็มที่ เพราะเมื่อโตแล้วต้องแยกย้ายกันไปเรียนที่อื่น จึงมีเวลาให้กับศาสนาน้อยลง อีกทั้งยังขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง จากชุมชน สถาบันการศึกษา สภาวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งต้องให้ความร่วมมือกันในการผลักดัน ส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ภาพที่ 3 : สัมภาษณ์นายอีซา ผู้มีสุข เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของอนาซีต ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (หมู่ 14 บ้านลำชะล่า 15 มิถุนายน 2555)

ครูสอนศาสนา มีความเห็นว่า ครูที่จะสามารถสอนเพลงอนาซีตได้นั้นมีน้อย ครูที่สอนร้องเพลงอนาซีตก็คือครูสอนศาสนา ซึ่งครูบางท่านก็ไม่สามารถสอนร้องได้ เนื่องจากครูบางท่านจบมาทางด้านการสอนเกี่ยวกับหลักทฤษฎีและหลักปฏิบัติทางด้านศาสนาอิสลามโดยตรง ไม่เคยศึกษาหรือผ่านการอบรมกอรี (การอ่านออกเสียงเป็นทำนองเสนาะ) มาก่อน ซึ่งเป็นการศึกษาพิเศษนอกเหนือจากตำราการเรียนศาสนาทั่วไป ซึ่งครูที่มีความสามารถในเรื่องการขับร้องเพลงอนาซีตก็ได้นำความรู้ด้านนี้มาสอดแทรกเพิ่มเติมเข้าไปควบคู่กับการเรียนศาสนา ถ่ายทอดความรู้ให้เด็กเยาวชนรุ่นต่อไปได้ แต่ถ้าชุมชนไหนไม่มีครูที่มีความรู้ความสามารถทางด้านนี้ก็ไม่สามารถถ่ายทอดให้เด็กได้ จึงทำให้เด็กแต่ละชุมชนมีความรู้ในเรื่องเพลงอนาซีต แตกต่างกันไป บางโรงเรียนครูสอนแล้ว ก็ผลักดันต่อยอดให้เด็กได้เกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออก โดยการส่งไปแข่งขันตามโรงเรียนหรือชุมชนอื่นบ้าง แต่ถ้าชุมชนไหนไม่มีครูที่สามารถถ่ายทอด อนาซีตได้ เด็กก็จะไม่รู้จักรว่าอนาซีตคืออะไร มีความสำคัญอย่างไรกับอิสลาม

กลุ่มผู้ชมอนาซีตให้ความเห็นว่า ต้องการให้มีการแสดงการขับร้องอนาซีตต่อไป และมากกว่านี้ ในแต่ละปีจะมีโอกาสได้ชมการแสดงในงานเทศกาลประจำปี ซึ่งผู้คนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าพื้นที่สำหรับการแสดงความสามารถของเด็กๆ และเยาวชนยังมีน้อยเกินไป จึงควรมีการจัดกิจกรรมและนำอนาซีต ซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมของอิสลามออกเผยแพร่ให้คนในสังคมอื่นได้เรียนรู้และเข้าใจ

กลุ่มเด็กและเยาวชน ได้ให้ความเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า ไม่ค่อยรู้จักอนาซีตว่าคืออะไรและมีประวัติ ความเป็นมา และคุณค่าความสำคัญอย่างไรกับอิสลาม ส่วนใหญ่รู้จักอนาซีตตามงานสุเหร่า ได้ยิน ได้ฟัง แต่ก็ไม่ว่านี่ได้ยินนั้นมีความหมายว่าอย่างไร เพราะส่วนใหญ่แล้วอนาซีตที่ได้ยินจะเป็นภาษาอาหรับ มาลาญ อังกฤษและก็มีภาษาไทยบ้าง

นอกจากนี้กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยได้รับการฝึกอบรมการขับร้องอนาซีต ยังกล่าวอีกว่าชอบและสนใจอนาซีต จึงได้เข้าร่วมการฝึกอบรมกอรีในช่วงอบรมภาคฤดูร้อน เมื่อมาฝึกแล้วส่วนใหญ่ อนาซีตที่ครูสอนจะเป็นเพลงภาษาอาหรับ มาลาญ หรืออังกฤษบ้าง สอนโดยการฝึกให้ร้องตาม แต่ไม่ได้แปลให้ฟังว่าเพลงที่ร้องอยู่นั้นมีความหมายว่าอย่างไร

3. เด็กและเยาวชน : แนวทางในการอนุรักษ์และส่งเสริม

ข้อมูลที่ได้จากกระบวนการวิจัยซึ่งได้จัดแบ่งผู้ให้สัมภาษณ์เป็น 3 กลุ่ม คือ อิหม่าม และครูสอนศาสนา เด็ก เยาวชนชาวไทยมุสลิมและผู้ชมอนาซีต โดยมีคำถามเกี่ยวกับแนวทางในการส่งเสริมอนาซีตแก่เด็กและเยาวชน ตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งได้รับจากทั้ง 3 กลุ่ม โดยให้ความคิดเห็นสรุปได้ดังนี้ คือ

อิหม่ามและครูสอนศาสนา ได้ให้ความเห็นว่าควรมีการจัดกิจกรรมในการให้ความรู้เกี่ยวกับอนาซีต จัดการอบรมโดยขึ้นมาโดยเฉพาะสำหรับผู้สนใจไม่ว่าจะเป็น เด็ก เยาวชน ประชาชน หรือหน่วยงานผู้ที่สนใจในการเข้ารับการอบรมโดยมีใบประกาศเกียรติคุณมอบให้สำหรับผู้ผ่านการอบรม และจัดเก็บข้อมูลองค์ความรู้เกี่ยวกับอนาซีต มาจัดทำเป็นเอกสาร ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวอย่างละเอียด และหน่วยงานผู้ที่เกี่ยวข้องกับอนาซีต ควรมีการดูแลเข้มงวดในเรื่องเนื้อหาของอนาซีตให้เป็นไปตามเจตนารมณ์เดิม คืออยู่ในขอบเขตอิสลาม โดยเฉพาะเรื่องการนำเอาเครื่องดนตรีเข้ามาใช้ประกอบการขับร้อง ควรพิจารณาให้เหมาะสมตามหลักการดั้งเดิม ในส่วนหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ควรมีการสนับสนุนในการประกวดการแต่งเนื้อร้องและทำนองอนาซีตที่เป็นภาษาไทย มีเนื้อหาที่มีคุณค่าแก่สังคม รวมทั้งเป็นการสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้แต่งเพลง และสามารถสื่อสารอนาซีตให้คนในพื้นที่ได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

เด็กและเยาวชน ได้แสดงความคิดเห็นว่า ควรนำเพลงอนาซีตมาสอดแทรกการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนสามัญหรือแม้แต่การเรียนศาสนา โดยการให้วิทยากรมาให้ความรู้ตั้งแต่ประวัติความเป็นมาของเพลง คุณค่าและความสำคัญ และสอนเทคนิควิธีในการขับร้องเพลงอนาซีตให้ไพเราะและเมื่อครูสอนแล้วควรแปลความหมายเพื่อเกิดความเข้าใจ และเกิดความเพลิดเพลิน ในขณะที่ขับร้องหลังจากนั้นจัดหาเวทีสำหรับการแสดงความสามารถในการร้องเพลงอนาซีต เพื่อฝึกความกล้าแสดงออกต่อสาธารณะ

ผู้ชมอนาซีตได้แสดงความคิดเห็นว่า แต่ละชุมชนควรมีการรวมกลุ่มกันร้องอนาซีต และจัดกิจกรรมการแข่งขันเป็นประจำทุกเดือน และให้แต่ละชุมชนส่งเด็กและเยาวชนเป็นตัวแทนของชุมชนเข้ารับการแข่งขันทันทีกับชุมชนอื่นๆ มีรางวัลเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่ผู้ชนะการแข่งขัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาของรูปแบบการแสดงที่แปลกใหม่ เพื่อสร้างความแตกต่างและจุดเด่นให้กับทีมตัวเอง แต่ยังคงรูปแบบเนื้อร้องที่ถูกต้องตามหลักการของศาสนาอิสลามไว้ และเป็นการยกระดับอนาซีตและสร้างความสามัคคีกลมเกลียวกันในชุมชนมากยิ่งขึ้น

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัยพบว่า อนาคตในพื้นที่ตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา นั้นมีกำเนิดมาจากประเทศตะวันออก สมัยท่านนบีมุฮัมมัด (ซอลลอลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) โดยมีเป้าหมายเพื่อในการปลูกใจให้อีกheimในการสู้รบ และเพื่อเป็นการอ้อนวอนขอต่อพระเจ้า ลักษณะเป็นคำกลอนเป็นการขับลำนำ ภายใต้เงื่อนไขคือ เนื้อร้องต้องมีความบริสุทธิ์ ไม่ขัดกับหลักการศาสนาอิสลาม

ทั้งนี้ในส่วนของอนาคตในพื้นที่ตำบลดอนฉิมพลี ไม่ปรากฏหลักฐานหรือการจดบันทึกอย่างเป็นทางการ อย่างไรก็ตามลักษณะอักษรว่า อนาคตได้เข้ามาอยู่ในพื้นที่แห่งนี้เมื่อใด ทราบแต่เพียงว่าได้รับอิทธิพลมาจากทางภาคใต้ของประเทศไทย และจากครูสอนศาสนาบางคนที่เป็นศาสนิกชนต่างถิ่นและรับอิทธิพลการร้องอนาคตในพื้นที่นั้นๆ นำกลับมาสอนให้กับเด็กในพื้นที่ จึงเกิดการรับเอาวัฒนธรรมจากต่างถิ่นเข้ามาในพื้นที่ ซึ่งอนาคต ที่นิยมร้องในพื้นที่ตำบลดอนฉิมพลีแห่งนี้ จะเป็นภาษาต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นภาษาอาหรับ มาลายู และอังกฤษ ตอนหลังก็ได้มีภาษาไทยเข้ามาปะปนอยู่บ้าง

โดยอนาคตนั้นมีบทบาทและความสำคัญต่อวัฒนธรรมอิสลามในแง่ของการเป็นสื่อกลางทางวัฒนธรรมในการถ่ายทอดรูปแบบที่ใช้ในการกล่อมเกลาลูกหลานในชุมชนให้ประพฤติปฏิบัติตามที่สังคม และวัฒนธรรมอิสลามต้องการ โดยใช้อนาคตในการปลูกฝังค่านิยมและทัศนคติที่ดีงามในการดำรงชีวิตตามแบบฉบับของศาสนาอิสลาม ซึ่งต้องต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ที่เข้ามาสู่ในชุมชนอย่างรวดเร็ว จนก่อเกิดปัญหากับเด็กและเยาวชนเกิดความหลงใหลในวัฒนธรรมและการดนตรีของต่างชาติ จนหลงลืมรากเหง้าความเป็นอัตลักษณ์ในเรื่องการขับร้องอนาคตในพื้นที่ ซึ่งสาเหตุมาจากรูปแบบและเนื้อหาของอนาคตไม่สามารถเข้าถึงจิตใจเด็กและเยาวชนได้ อันเนื่องมาจากอนาคตส่วนใหญ่เป็นภาษาต่างประเทศ ทำให้คนในพื้นที่รวมทั้งเด็กและเยาวชนนั้นไม่อาจเข้าใจความหมายของอนาคต ที่ต้องการสื่อออกมา ส่วนหนึ่งมาจากการที่ครูผู้สอนและผู้เรียนรู้ขาดทักษะในเรื่องภาษา การถ่ายทอดส่วนใหญ่เป็นการแกะเนื้อร้องมาจากต้นฉบับที่ตนเองสนใจ และนำมาฝึกร้องกัน โดยที่ไม่เข้าใจในเนื้อหา จึงไม่เกิดความซาบซึ้งในขณะที่ขับร้องที่ต้องการสื่อออกมา จึงทำให้การขับร้องอนาคตในพื้นที่ตำบลดอนฉิมพลี ไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควร

จึงจำเป็นต้องมีความร่วมมือระหว่างคนในชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอนาคต เช่น สภาวัฒนธรรมจังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มาเป็นแกนนำในการจัดทำแผนการอนุรักษ์ ส่งเสริมและสืบทอดอย่างยั่งยืน โดยการจัดโครงการฝึกอบรมแก่โรงเรียนสอนศาสนาทั้งในและนอกพื้นที่ โดยจัดสรรงบประมาณให้สามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่อง และจัดสรรพื้นที่สำหรับการแสดงความสามารถในการขับร้องอนาคตเป็นประจำทุกเดือน ทำให้เกิดการสร้างพลังเครือข่ายของชุมชนในการร้องอนาคตของคนในชุมชน และได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และสืบทอดให้เด็กและเยาวชนรุ่นหลังต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

การวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเพียงบางส่วนเท่านั้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะทางการส่งเสริมอนาซีต แก่เด็กและเยาวชนชาวไทยมุสลิม คือ จัดเวทีประชาคมเพื่อทราบถึงความต้องการ และความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน และประชาชนในท้องถิ่น พร้อมด้วยครูสอนศาสนา อิหม่าม และหน่วยงานภาครัฐ สำหรับเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำไปเป็นแนวทางในการดำเนินการอนุรักษ์ ส่งเสริมและเผยแพร่ เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือด้านอนาซีตระหว่างโรงเรียนสอนศาสนาในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา

ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องบทบาทของหน่วยงานภาครัฐต่อการสนับสนุนการอนุรักษ์ และส่งเสริมอนาซีตอย่างยั่งยืน

ควรมีการศึกษาในเรื่องแนวทางในการสร้างแกนนำเครือข่ายในการถ่ายทอดอนาซีต

บรรณานุกรม

กรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ. (2552). ศัพท์น่ารู้ที่เกี่ยวข้องกับชาวไทยมุสลิม.

กรุงเทพฯ: ออฟเซ็ท จำกัด.

มาลีนา ดอрман. (2541). กฎของอิสลามว่าด้วย ดนตรีและการขับร้อง ตามแนวทางของ

อัลกูรอาน-สุนนะฮ์ และนักการศาสนา.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2531). การพัฒนาชุมชนเปรียบเทียบ : การพัฒนาชุมชนตามอุดมการณ์

ประชาธิปไตย และคอมมิวนิสต์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สดับพิน รัตนเรือง. (2548). คัมภีร์เพลงคลาสสิก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เพื่อนคู่หู.

สุรพงษ์ บุณนาค. (2548). ดนตรีแห่งชีวิต. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สารคดี.

สัมภาษณ์

นายอิซา ผู้มีสุข บ้านเลขที่ 7/5 หมู่ 14 ตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา.
วันที่ 15 มิถุนายน 2555.

เว็บไซต์

http://the-truth-of-islamic.blogspot.com/2012/12/blog-post_654.html.

ค้นหาเมื่อ 16 พฤษภาคม 2559.

